Dosarul nr. 4-2753/2025
4-25151077-12-4-27102025

H O T Ă R Â R E
Î n n u m e l e l e g i i

06 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani,
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lilia Lupaşco
Grefier Ariana Cernei
Cu participarea:
Avocatului făptuitorului Olesea Curărari
În lipsa:
Agentului constatator Cristina Grabovschi
Făptuitorului Vladlen Gîsca

Examinând în şedinţă publică cauza contravenţională pe învinuirea lui ***Gîsca Vladlen***, *născut la* *****, învinuit în comiterea contravenţiei prevăzute la art. 318[1] Cod contravenţional al Republicii Moldova, instanţa de judecată

C O N S T A T Ă:

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 809240 din 17.10.2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Buiucani, Grabovschi Cristina, din care rezultă că, Gîsca Vladlen, la 08.10.2025, ora 16:51, în mun. Chişinău (sectorul Buiucani), *****, aflându-se pe adresa sus indicată a încălcat ordinul de restricţie de urgenţă.

Acţiunile lui Gîsca Vladlen, au fost calificate în baza art. 318[1] Cod contravenţional, neexecutarea intenţionată a cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă.

Potrivit pct. 16 al Deciziei agentului constatator, cauza contravenţională a fost remisă instanţei de judecată ca fiind autoritatea competentă să o soluţioneze în temeiul art. 395 Cod contravenţional.

În şedinţa de judecată avocatul făptuitorului Olesea Curărari, a solicitat aplicarea în privinţa lui Gîsca Vladlen a muncii neremunerate în folosul comunităţii în mărime de 45 de ore.

În şedinţa de judecată, *agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Buiucani, Grabovschi Cristina*, fiind citat prin intermediul citaţiei cu aviz, nu s-a prezentat, dar a depus cerere de examinare a cauzei în lipsa sa (*f.d. 16*), fapt pentru care în conformitate cu prevederile art. 382 Cod Contravenţional al RM, instanţa a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia, cu remiterea unei copii de pe hotărâre.

În şedinţa de judecată făptuitorul Gîsca Vladlen, fiind citat prin intermediul citaţiei cu aviz, nu s-a prezentat, dar a depus cerere de examinare a cauzei în lipsa sa (*f.d. 17*), fapt pentru care în conformitate cu prevederile art. 382 Cod Contravenţional al RM, instanţa a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia, cu remiterea unei copii de pe hotărâre.

Audiind opinia participanţilor, studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată fixează că, vinovăţia făptuitorului este dovedită pe deplin, fiind corect imputată încadrarea juridică a acţiunilor conform de art. 318[1] din Codul contravenţional, după indicii: „Neexecutarea intenţionată cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă”.

În corespundere cu art. 8 alin. (2) Cod contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Prin optica dispoziţiei art. 10 Cod contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Reieşind din coordonatele art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Raportat speţei, conform procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 809240 din 17.10.2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Buiucani, Grabovschi Cristina, din care rezultă că, Gîsca Vladlen, la 08.10.2025, ora 16:51, în mun. Chişinău (sectorul Buiucani), *****, aflându-se pe adresa sus indicată a încălcat ordinul de restricţie de urgenţă.

Acţiunile lui Gîsca Vladlen, au fost calificate în baza art. 318[1] Cod contravenţional, neexecutarea intenţionată a cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă (*f.d. 4*).

Ordinul de restricţie urgentă este o măsură provizorie de protecţie a victimei violenţei în familie, aplicată de poliţie, prin care are loc înlăturarea imediată a agresorului din locuinţa familiei şi stabilirea unor interdicţii prevăzute de lege, în vederea prevenirii repetării/comiterii acţiunilor violente, asigurând astfel victimei şi altor membri ai familiei siguranţă în locuinţa lor.

Astfel, obiectul juridic special al faptelor prevăzute la art. 318[1] Cod contravenţional îl constituie relaţiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării intenţionate sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă.

Latura obiectivă a faptelor prevăzute la art. 318[1] Cod contravenţional, cu referire la speţa dată, constă în acţiunea de neexecutare intenţionată a cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă.

Observăm că modalităţile normative cu caracter alternativ ale inacţiunii analizate sunt: neexecutarea a cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă; eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă.

Ambele modalităţi se reduc la refuzul – expres sau tacit – de a executa cerinţele ordinului de restricţie de urgenţă. Variază doar circumstanţele în care se realizează acest refuz: neexecutarea presupune refuzul expres, iar eschivarea presupune refuzul tacit.

Obiectul refuzului îl constituie executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă.

Faptele prevăzute la art. 318[1] Cod contravenţional sunt fapte formale. Ele se consideră consumate din momentul încetării activităţii care le exprimă materialitatea sau din momentul survenirii unor evenimente care împiedică această activitate, deoarece acestea sunt fapte continue, caracterizate prin săvârşirea neîntreruptă, timp nedeterminat, a activităţii care le exprimă materializatei.

Latura subiectivă a faptelor prevăzute la art. 318[1] Cod contravenţional se caracterizează prin intenţie directă.

Subiectul faptelor prevăzute la art. 318[1] Cod contravenţional, reieşind din prevederile art. 16 alin. (1) Cod contravenţional, este persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârşirii contravenţiei, are împlinită vârsta de 18 ani.

În conformitate cu art. 425 alin. (3) Codul Contravenţional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

În acord cu art. 425 alin. (5) Codul Contravenţional, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În acest sens, este relevantă şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului care în *cauza Öztürk vs Germania*, Curtea analizează caracterul ,,penal" al contravenţiei şi statuează că o eventuală distincţie între contravenţii şi infracţiuni în legislaţia internă a statalelor semnatare ale Convenţiei, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de aplicare a art. 6 din CEDO care garantează dreptul unui individ la un proces echitabil.

În cauza *Salabiaku vs Franţei, Telfner vs Austria şi Anghel vs Romania*, Curtea Europeană se pronunţă şi cu privire la aplicarea unor prezumţii relative (cum este cea conferită procesului-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei), în sensul că nu

contravin exigenţelor Convenţiei, cu condiţia că aceste prezumţii să nu impună o sarcină excesivă în privinţa apărării celui acuzat.

Instanţa de judecată constată că acţiunile ilicite ale contravenientului sunt demonstrate cu certitudine, fapt confirmat prin:

- procesul-verbal cu privire la contravenţie (*f.d. 4*);

- procesul-verbal privind actele de constatare din 08.10.2025, potrivit căruia cet. Gîsca Vladlen, a descris circumstanţele cauzei. Totodată, recunoscând că a încălcat ordinul de restricţie (*f.d. 5*);

- copia Ordinului de restricţie de urgenţă nr. 268 din 08.10.2025, prin care lui Gîsca Vladlen, i s-a interzis contactul vizual şi orice alt contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod cu victima *****, de a se apropia de anumite locuiri pe care le frecventează victima. Care i-a fost adus la cunoştinţa agresorului contrasemnătură, precum şi consecinţele juridice survenite în cazul nerespectării acestuia (*f.d. 6-7*);

- captură de ecran (*f.d. 8*);

- informaţie serviciul „112” efectuată de către ***** la data de 08.10.2025, ora 16:51 (*f.d. 9*);

- raportul din 08.10.2025, potrivit căruia subofiţerul superior al Batalionului de patrulare şi reacţionare operativă al DP mun. Chișinău, Gogu M., a explicat că fiind implicat în serviciu cu echipajul MAI 1023 împreună cu subofiţerul superior al BPRO Vasilin A., la 08.10.2025, aproximativ la ora 16:05, au primit informaţia de la „CETATEA” precum că pe *****, neexecutarea hotărârii judecătoreşti. Ajungând la faţa locului i-a întîmpinat victima ***** care a comunicat că soţul său refuză categoric să părăsească domiciliul (*f.d. 10*);

- raportul din 18.10.2025 (*f.d. 11*).

Instanţa de judecată constată că acţiunile ilicite ale contravenientului Gîsca Vladlen, sunt demonstrate cu certitudine, fapt confirmat de probele acumulate de agentul constatator şi cercetate în şedinţa de judecată.

La calificarea acţiunilor contravenientului Gîsca Vladlen, instanţa i-a în consideraţie prevederile art. 15^2 alin. (6) al Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, potrivit căruia: refuzul sau eschivarea agresorului de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă/ordonanţei de protecţie atrage răspundere conform legii.

Prin urmare, vinovăţia făptuitorului în prezenta speţă, raportată la fapta imputată, cuprinde forma intenţiei directe, adică, făptuitorul a conştientizat caracterul prejudiciabil al faptei, a prevăzut urmările şi a dorit survenirea lor.

Astfel, în urma examinării cauzei contravenţionale, instanţa de judecată a constatat că a fost comisă fapta contravenţională, iar persoana poate fi atrasă la răspundere contravenţională fiind vinovată de comiterea contravenţiei imputate.

Potrivit prevederilor art. 318^1 din Codul contravenţional, neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă, ***se sancţionează cu***

muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile.

La stabilirea pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de prevederile art. 32 din Codul contravenţional, precum şi, de caracterul şi gradul prejudiciabil al contravenţiei, la fel, de caracteristica persoanei, constatând că, careva circumstanţe atenuante şi agravante în cadrul examinării cauzei contravenţionale instanţa de judecată nu a stabilit.

Cu referire la cele enunţate supra şi având în vedere că este dovedită pe deplin vinovăţia făptuitorului, instanţa de judecată consideră raţional ca acestuia să i se aplice o sancţiune în conformitate cu acţiunile sale contravenţionale şi potrivită cu gravitatea contravenţiei săvârşite, astfel încât sancţiunea care urmează să i se aplice lui Gîsca Vladlen, să fie sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Conform art. 37 alin. (3) cod Contravenţiona, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepţia contravenţiei prevăzute la art. 78^1 şi 318^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

Totodată, instanţa reţine că la aplicarea legii contravenţionale se ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei săvârşite, de persoana vinovată şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea contravenţională şi care nu se identifică în prezenta cauză.

Pedeapsa contravenţională constituie o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi de reeducare a făptuitorului, care se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor vinovate de săvârşirea contravenţiilor, şi impune lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are ca scop restabilirea echităţii sociale, corectarea făptuitorului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi fapte contravenţionale de către contravenienţi sau de alte persoane.

În lumina celor expuse, instanţa de judecată consideră că, aplicarea în privinţa lui Gîsca Vladlen, a sancţiunii contravenţionale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, se impune a fi luată pentru a transmite în societate mesajul că legea trebuie respectată, aceasta fiind unica pârghie procesuală în măsură să dea eficienţă principiilor enunţate în art. 2 din Codul contravenţional, şi anume, apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii.

În aşa fel, cu referire la cele enunţate supra şi luând în consideraţie că vinovăţia lui Gîsca Vladlen, în săvârşirea contravenţiei precizate în procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 809240 din 17.10.2025, întocmit de către, agentul constatator, din cadrul Inspectoratului de Poliţie Buiucani, Grabovschi Cristina – este dovedită complet, instanţa de judecată consideră raţional ca făptuitorului să i se aplice o sancţiune sub formă de

muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 45 (patruzeci şi cinci) de ore, în concordanţă cu acţiunile sale contravenţionale şi potrivită cu gravitatea contravenţiei săvârşite şi a cărei mărime/termen va fi prevăzută de respectiva normă materială contravenţională.

Pentru aceste motive şi călăuzindu-se de prevederile art. 395, art. 448, art. 460 şi, respectiv, art. art. 462 – 463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Gîsca Vladlen se recunoaşte vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318[1] din Codul contravenţional, şi în baza acestei *Legi,* aplicându-i-se pedeapsa sub formă ***de muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 45 (patruzeci şi cinci) ore.***

Se explică lui Gîsca Vladlen că, potrivit art. 37 alin. (6) din Codul contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Executarea sancţiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii se va asigura de către organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul contravenientul.

La definitivarea hotărârii, cancelaria instanţei de judecată va trimite hotărârea privind aplicarea muncii neremunerate în folosul comunităţii şi dispoziţia de executare organului de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul contravenientul, care la rândul său, în termen de 5 zile, va informa instanţa de judecată despre executarea hotărârii.

Hotărîrea este cu drept de recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedinte de şedinţă,
judecător Lupaşco Lilia

Copia corespunde originalului,
Judecător Lupaşco Lilia